

## Dood door grafsteen van schoonmoeder

Een Amerikaanse man is verpletterd door de grafsteen van zijn schoonmoeder toen hij er bloemen neerlegde. De zerk viel op de benen en buik van de 74-jarige man toen zijn vrouw een kruis op de steen plaatste. De man overleed door het gewicht – 300 kilo – van de zerk.

## Wietplantage op Pools kerkhof

WARSCHAU – Op een kerkhof in Polen heeft de politie een marihuanaplantage ontdekt. Rond enkele afgelegen graftombes groeiden pakweg driehonderd planten.

Volgens de politie waren de planten goed onderhouden. De plantage bevond zich op een begraafplaats in Szewna, in het midden van het land.

Rindert heeft zo af en toe een rubriekje op onze eigen website 'in de krant'. Niet altijd, want een herhaling van wat Antoine van Uitvaart Internet Diensten ([www.uitvaartinformatie.nl](http://www.uitvaartinformatie.nl)) elke week doet, is niet nodig.

Vandaag stond er een piepklein berichtje in de krant, dat we dan plichtsgetrouw als altijd doorsturen aan Antoine en aan Funeraire Berichten ([www.facebook.com/Funeraire.Berichten](http://www.facebook.com/Funeraire.Berichten)) (al eens op die site gekeken? Doen hoor!).

Ik was deze keer een beetje aan het tobben over mijn column, de inspiratie wilde maar niet komen. Ik heb me al een paar keer afgezet tegen natuurbegraafplaatsen en het zou saai worden om dat nog een keer te doen. Hoewel ik het nog steeds niks vind. Verder heb ik me afgezet tegen lyofilisatie en resomeren en voor meer verzet acht ik de tijd nog niet rijp. Het lijstje met mogelijke onderwerpen bevatte nog maar twee itempjes, 'funerair toerisme', dat volgens sommigen *dark tourisme* is en waarover ik al eerder heb geschreven. En er stond op het lijstje 'funeraire noviteiten', zoals labyrintlopen op uitvaarten. Een column is bij uitstek geschikt om zich nieuw voordoende fenomenen onder de loep te nemen en er iets van te vinden. Niet alle noviteiten vind ik niks, maar diverse ook wel. Dat ligt ook aan mij, want ik ben een nuchter mens en heb helemaal niks met zweefteverij. Labyrintlopen, koeien, clowns, as in de ruimte of in een schilderij, rond de kist dansen, de lijst is lang en ik heb er veelal niks mee. Misschien dat ik bij gelegenheid hier nog eens over schrijf.

Het eerste item was dus niks, want al uitgekauwd en in de tweede had ik geen zin, niet weer een keertje mezelf ergens tegen afzetten. Het is lente en daar ben ik vóór! In zulke gevallen, ook al is de deadline nabij en Rindert dientengevolge een zenuwinzinking, in zulke gevallen vertrouw ik er maar op dat zich net op tijd nog iets aandient. Lukt altijd. Tot nu toe.

En vandaag stond er dan zo'n piepklein berichtje in de krant, dat mijn redding werd. Het is zo'n berichtje waarbij in feite niks te lachen valt, ze zijn eigenlijk triest. Ik beseft dat. Maar toch schaar ik ze –verdorven als ik ben– toch geregeld op de een of andere manier onder het hoofdje 'lichte humor'. Daar kan ik niks aan doen, dat gaat vanzelf. En toen dacht ik weer aan al die kleine berichtjes, die ik jaren geleden uit de krant heb geknipt en geplakt op een A4tje. En die ik dan in de bus –als we weer op funeraire reis gingen– heb uitgedeeld, ter leringe, informatie en soms tot vermaak. Hoewel over dat laatste valt te twisten ...

De kop luidde: 'Dood door grafsteen van schoonmoeder'. En de korte tekst: "Een Amerikaanse man is verpletterd door de grafsteen van zijn schoonmoeder toen hij er bloemen neerlegde. De zerk viel op de benen en buik van de 74-jarige man toen zijn vrouw een kruis op de steen plaatste. De man overleed door het gewicht -300 kilo- van de zerk."

De kop geeft aanleiding tot een klein glimlachje omdat het, andersom, vaak een wens is: 'schoonmoeder dood door grafsteen'. Maar wat wij –en hopelijk ook alle andere funeraire liefhebbers– vooral heel erg grappig vinden is dat de man overleed door het vallen van een zerk. Dat ding kan best 300 kilo wegen, maar vallen kan hij met geen mogelijkheid. Een

## Buurt is lucht crematorium beu

STADSKANAAL – Een uitvaartmaatschappij in Stadskanaal wordt overstelpt met klachten over het de weege, zoete brandgeur die het crematorium veroorzaakt.

De regiomanager van het crematorium denkt dat de temperatuur van verbranding mogelijk te laag is door een fout in de computer. Hij hoopt dat de problemen vandaag worden opgelost.

## Spaanse gemeente verbiedt overlijden

MADRID – De zuid-Spaanse gemeente Lanjaron heeft haar 4200 inwoners met onmiddellijke ingang officieel verboden te sterven.

„Ik vraag de burgers hun gezondheid goed in de gaten te houden zodat ze niet overlijden”, verklaarde burgemeester Jose Rubio.

Volgens de burgervader heeft de gemeente het verbod in moeten stellen omdat het kerkhof vol is. Nu al kunnen de doden niet meer behoorlijk worden begraven. Ze kunnen alleen nog in bovengrondse nissen worden bijgezet maar ook die plaatsen dreigen op te raken.

man van 300 kilo kan misschien wel een zerk verpletteren, maar niet andersom. Een zerk is immers altijd een liggende steen.

Helaas, ook in de funeraire wereld wil dat er maar niet in. Een zerk ligt en een stèle staat. Een zerk kan niet staan tenzij je hem met veel moeite (want 300 kilo) rechtop zet. En vanaf dat moment is het ook geen zerk meer maar een stèle. Een stèle kan niet liggen tenzij hij is omgevallen en dan is het misschien een zerk te noemen. In dat licht bezien zou het krantenbericht toch nog wel kunnen kloppen. 'Stèle wordt zerk en man ligt er meteen onder'.

Iets dergelijks is indertijd ook gebeurd op –ik meen- Abney Park Cemetery in Londen, een redelijk verwaarloosde begraafplaats. Een mevrouw deed daar iets wat ik op begraafplaatsen ook weleens had willen (lees: eigenlijk had móeten) doen. Een plasje. Soms wordt het lekker rustig wandelen over een begraafplaats vergald door een steeds heftiger en opdringeriger 'moeten'. De natuur wil zijn gang gaan en –zeker op verwaarloosde begraafplaatsen- kun je een W.C. wel vergeten. Of ze zijn er wel maar de drang verdwijnt spontaan bij het zien ervan. En een kroeg is dan natuurlijk niet in de buurt.

Er zijn zeer weinig momenten dat ik wens een man te zijn, maar dit is er eentje. Zo ook die mevrouw op Abney Park. Ze moest. Geen nood, want er is een keur aan stèles en zolang er geen bramen of brandnetels omheen groeien, kun je er overal achter gaan zitten. En dat deed zij. Slipje naar beneden en hurken. Uitgerekend op dat moment, of misschien juist door die actie, viel de stèle om en werd een zerk. Met mevrouw eronder, in haar blote achterwerk, nog lang niet uitgeplast. Of liever: voor eeuwig uitgeplast.

Het is zeer dramatisch en het zal je maar overkomen. Maar als ik zoiets hoor of lees, kan ik een glimlach niet onderdrukken. Hebt u dat nou ook of ben ik alleen maar zo verdorven? Ik heb die oude berichtjes nog even opgezocht, gelukkig had ik ze nog bewaard. Vergeten we gewoon even het drama achter elk bericht.

### 'Bordeeltje in Turijns lijkenhuis'.

Je zou kunnen denken dat necrofiele mensen hier volop aan hun gerief kunnen komen, maar dat was niet het geval. Levende prostituees ontvingen hier hun levende bezoekers, het ging er af en toe wel flink op los. Tijdens een vrijpartij viel er een lijk van de tafel. De formulering was ook wel een aardige. "De vrouwen kregen door het personeel steekpenningen betaald van uitvaartbedrijven die op nieuwe klanten uit waren .... " Mij lijkt dat in dat geval beter de klant van de tafel kan vallen in plaats van het lijk.

### 'Urn met as spoelt aan op Terschelling'.

Dat krijg je ervan als je op zee de as wilt uitstrooien maar vergeet dat je daarvoor de deksel van de urn moet halen en de pot moet omkeren.

### 'Begrafenisstoet wacht 4 uur op graf'.

Een begrafenis zonder graf, ruim honderd familieleden bijeen op de begraafplaats, met de overledene in de kist, maar geen graf te vinden. Nou ja, geen gat dan, graven waren er zat. Je zou zeggen dat er dan een paar familieleden wel even een rondje begraafplaats konden doen om rond te kijken of ze ergens een pas gedolven graf zouden kunnen vinden. Maar nee, men koos een andere oplossing om op zoek te gaan, mij lijkt dat een zeer vermoeiende: "De dragers liepen talloze rondjes over het kerkhof ..."

## Postkantoor beroofd met grafsteen

LIVERPOOL – Drie overvallers hebben gisteren gewapend met een pistool en een grafsteen een postkantoor in Liverpool beroofd waarbij ze meer dan duizend pond (een kleine drieduizend gulden) buit maakten. Volgens ooggetuigen hadden de drie gemaskeerde mannen een grafsteen bij zich met de inscriptie 'tantetje Liz', waarmee ze een aantal malen tegen het gepantserde glas beukten tot dat het uiteindelijk begaf.

## Bladblazer op asstrooiveldje

Door onze verslaggever

EMMELOORD • De plantsoendienst van Emmeloord heeft maandag tot woede van de nabestaanden een asstrooiveld opgeruimd met een bladblazer. De familie had daar zaterdag de as verspreid van de overleden Christina Nagelmaeker, in de vorm van een hartje en gemarkeerd met kaarsjes en bloemetjes. De burgemeester wist te voorkomen dat een berg bladeren met de as naar de groenafvalverwerking ging. Hij heeft zijn excuses aangeboden.

### 'Man te breed voor de crematieoven'

De man was zwaar en breed, de kist nog breder. Zijn laatste wens –gecremeerd worden- is niet vervuld, want de ovendeur was veel te smal. Ik hoop dat men dit van te voren heeft ontdekt en niet pas vóór de ovendeur. Hij is alsnog begraven.

### 'Gehannes met doodskist'

Bij een andere familie, paste de kist –die langer en breder was dan normaal- niet eens in de lijkwagen en moesten familie en crematorium wachten op een in allerijl besteld mercedesbusje. De suggestie om dan maar de handvatten en het deksel van de kist te halen, werd niet in dank afgenomen. De chauffeur van het busje was onhandig met de automaat waardoor de motor van het busje steeds afsloeg. Bovendien reed hij nog net de overweg over en moest de rest van de stoet wachten voor de slagbomen. En dat had de chauffeur niet in de gaten. Omdat het allemaal zolang duurde waren veel van de 200 wachtenden bij het crematorium vertrokken.

Als er iets fout gaat, dan gaat het vaak ook allemaal fout en zou je als uitvaartonderneming –lijkt mij- het liefste gewoon opnieuw willen beginnen.

Wat zou er zijn gebeurd als dat was voorgesteld?

### 'Verkeerde doodskist weer opgegraven'

De man die opgebaard had moeten liggen in het mortuarium, was 's morgens door de nabestaanden van een andere man begraven. De man die wel begraven had moeten worden, lag nog in het mortuarium. Het werd bij toeval ontdekt, men heeft snel-snel de begraven man weer opgegraven. Hij lag nog net op tijd voor het bezoek weer keurig opgebaard. Het zou anders toch wel aan het licht zijn gekomen, tijdens dat bezoek ... Het is wel voer voor juristen. Het is bij wet verboden een overledene weer op te graven, zonder speciale toestemming.

### 'Verkeerde overledene begraven'

En dit keer -ergens anders- kwam het ook aan het licht tijdens het bezoek. De familie ontdekte het pas toen de opgebaarde persoon niet hun dierbare was. Die was inmiddels al begraven. Door een andere familie. De man werd -nu wel met speciale toestemming- weer opgegraven en weer opgebaard, zodat zijn familie alsnog afscheid van hem kon nemen.

### 'Erfgenamen zoeken naar lot in graf'

Er was een grote prijs gevallen op dat lot. Na de begrafenis konden de nabestaanden het lot niet meer vinden. De enige plek waar het lot kon zijn was in de binnenzak van het kostuum dat de man droeg toen hij werd begraven. De erfgenamen hebben verzocht om opening van het graf. Je echtgenoot verliezen is één ding, maar dan ook het geld nog kwijt, daar is moeilijk overheen te komen...

Ach en zo kun je nog wel even doorgaan. Ik geef u nog wat krantenkoppen. Om even over door te fantaseren:

### 'Wietplantage op pools kerkhof'

### 'Buurt is de lucht van crematorium beu'

### 'Spaanse gemeente verbiedt overlijden'

### 'Postkantoor beroofd met grafsteen'

### 'Bladblazer op asstrooiveldje'

Alleen muren en gevel van Amsterdamse Roxy gespaard

## Begrafenisfeest zet discotheek in vuur en vlam

AMSTERDAM – Het afscheid van de Amsterdamse kunstenaar, activist, dichter en ontwerper Peter Giele is gisteravond onbedoeld even spectaculair verlopen als zijn inbreng in de Amsterdamse kunstwereld bij zijn leven was geweest. Tijdens een vaarwefeest in de discotheek Roxy, waarvan Giele het interieur had ontwor-

pen, brak een brand uit die zijn creatie van binnen vrijwel volledig in de as legde. Volgens een ooggetuige brak de brand uit tijdens een wilde vuurwerkact. Vermoedelijk zijn vonken verspreid doordat in het gebouw airconditioning aanstond. De vuurwerkact was een symbolische voortzetting van het afscheid dat vrienden en na-

bestaanden eerder op de dag op de Amstel waren begonnen. Tijdens de begrafenisoptocht werd de open kist in een boot over de Amstel gevaren. Giele overleed woensdag op 44-jarige leeftijd aan een herseninfarct. Diezelfde avond moesten honderden aanwezigen op het feest rond negen uur noodgedwongen onder hevi-

ge rookontwikkeling de Roxy verlaten. Vanaf het Singel zagen ze hoe de disco grotendeels in vlammen opging. Alleen de muren en gevel bleven staan.

De brandweer, die met zeventig man ter plaatse was, had moeite het vuur te bedwingen omdat de blussers niet goed in de buurt van de

Roxy konden komen. Een boot met waterkanon werd vanaf de Singel ingezet om het vuur te bestrijden. Ook vanaf de Kalverstraat probeerde de brandweer de brand te bereiken. Belendende panden werden ontruimd en liepen aanzienlijke rook en waterschade op. Vanacht was het vuur in de Roxy pas definitief gedoofd.

Gelukkig was hij er zelf niet meer bij, hij was al begraven. Stel je voor dat hij nog bij het feest aanwezig was geweest ... dat was dan een onvrijwillige crematie geworden.

Over een begrafenis'feest' gesproken, ... een uitvaartverzorgster: "Een uitvaart behoort aan de nabestaanden. Iemand kan op zijn sterfbed wel zeggen 'gooi mij maar in een kuil en bouw maar een feessie', maar dóe dat maar eens . Wat dat betreft heeft de dode makkelijk praten..."